

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 26 czerwca 2007 r.

RLU – 61 – 72/06/IM
p.o.

Decyzja RLU Nr 27/07

Na podstawie art. 23c ust. 1 w związku z art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080, Dz. U. z 2006 r. Nr 157 poz. 119, Nr 170 poz. 1217 i Nr 249 poz. 1834) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172 i z 2003 r. Nr 6 poz. 68), w związku z treścią art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 331), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania wspólników spółki cywilnej pn. PPHU A&K Chamerlińscy s.c., z siedzibą w Białymstoku, ul. Witosy, polegające na stosowaniu we wzorcu umownym: Umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie sieci publicznej przeznaczonej do rozpowszechniania programów telewizyjnych oraz w Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych zapisów w brzmieniu:

1. Operator nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w emisji sygnału niezawinione przez Operatora (...);
2. W przypadku zalegania z opłatą za abonament przez Użytkownika, przez okres czasu krótszy niż czterdzieści dni lub ich części za dwa okresy rozliczeniowe Operator jest uprawniony do wyłączenia sygnału telewizji kablowej dla Użytkownika oraz do rozwiązania niniejszej umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia;

stanowiących klauzule wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego;

3. Reklamację Użytkownika Operator obowiązany jest rozpatrzyć w nieprzekraczalnym terminie trzech miesięcy od jej otrzymania (...)

stanowiące bezprawne działanie przedsiębiorcy w postaci naruszenia art. 106 ustawy Prawo Telekomunikacyjne (Dz.U. z 2004r. Nr 171 poz. 1800), ustalającego maksymalny okres rozpatrywania reklamacji

i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.

Uzasadnienie

W ramach monitoringu rynku usług telewizji kablowej na terenie województwa podlaskiego Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie dokonała analizy wzorów umów i regulaminów stosowanych przez dostawców telewizji kablowej i internetu.

Jednym z dostawców telewizji kablowej jest PPHU A&K Chamerlińscy s.c, z siedzibą w Białymstoku. Analiza dokumentów w postaci wzoru: Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie sieci publicznej przeznaczonej do rozpowszechniania programów telewizyjnych oraz Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych (dalej: Umowa oraz Regulamin) wykazała, że zawierają one postanowienia, które mogą stanowić niedozwolone postanowienie umowne wpisane do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych prowadzonego przez Prezesa UOKiK, a także mogą być praktykami naruszającymi zbiorowe interesy konsumentów poprzez naruszenie obowiązku udzielania im rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

W związku z powyższym, Postanowieniem Nr 239/06 z dnia 11 grudnia 2006 r. wszczęto z urzędu postępowanie administracyjne przeciwko współnikom PPHU A&K Chamerlińscy s.c., z siedzibą w Białymstoku (Dalej: Chamerlińscy lub Operator), pod zarzutem stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy cyt. wyżej, poprzez zamieszczenie w stosowanych w obrocie z konsumentami wzorcu umownym: Umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie sieci publicznej przeznaczonej do rozpowszechniania programów telewizyjnych oraz w Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych postanowień, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone lub spełniających inne przesłanki art. 23a ust 2 powołanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego przedsiębiorca przesłał do zaopiniowania zmienione w części, uprzednio zakwestionowane przez Prezesa UOKiK, zapisy wzorca umownego, zobowiązując się jednocześnie, w przypadku konieczności, do dalszej ich weryfikacji. W toku postępowania Operator poprawił większość kwestionowanych zapisów Umowy i Regulaminu.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

(...) są współnikami spółki cywilnej pn.: PPHU A&K Chamerlińscy s.c., z siedzibą w Białymstoku. Osoby w/w są wpisane do prowadzonej przez Prezydenta Białegostoku ewidencji działalności gospodarczej odpowiednio pod numerami: 58216, 58214, 58217 i

58215. Chamerlińscy prowadzą między innymi działalność usługową w zakresie instalowania i dostawy telewizji kablowej na terenie Białegostoku. W związku z tą działalnością stosują wzorce umowne: Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie sieci publicznej przeznaczonej do rozpowszechniania programów telewizyjnych oraz w Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych. W oparciu o te wzorce zawierają z konsumentami umowy cywilnoprawne.

Z usług tego przedsiębiorcy korzystają osoby fizyczne-konsumenci, którzy decydują się na korzystanie z telewizji kablowej na warunkach zaproponowanych przez Operatora.

W stosunku do wszystkich tych osób stosowane są, kwestionowane przez organ antymonopolowy, następujące zapisy wzorca Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie sieci publicznej przeznaczonej do rozpowszechniania programów telewizyjnych oraz Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych. . umożliwiającego odbiór programów określonych w ofercie tego Operatora:

1. § 5 Umowy „Operator nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w emisji sygnału niezawinione przez Operatora (...)”.
2. § 7 ust. 4 Umowy „W przypadku zalegania z opłatą za abonament przez Użytkownika, przez okres czasu krótszy niż czterdzieści dni lub ich części za dwa okresy rozliczeniowe Operator jest uprawniony do wyłączenia sygnału telewizji kablowej dla Użytkownika oraz do rozwiązania niniejszej umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia”.
3. § 12 Umowy „(...) Reklamację Użytkownika Operator obowiązany jest rozpatrzyć w nieprzekraczalnym terminie trzech miesięcy od jej otrzymania (...)”.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2005r. sygn. akt. XVII Amc 3/04 zapis o treści: „*PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprowadzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, a szczególności występujących poza siecią*” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 kwietnia 2006r. pod nr 680.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 22 czerwca 2005r. sygn. akt. XVII Amc 52/04 zapis o treści: „*Operator może dezaktywować gniazdo abonentkie i zaprzestać świadczenia usług konserwacji i TV jeżeli Abonent: a) zalega z uiszczeniem opłaty miesięcznej co najmniej 15 dni po terminie wskazanym w par. 7*” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 25 sierpnia 2005 r. pod nr 498.

Powołana ustawa Prawo Telekomunikacyjne w art. 56 ust. 3 określa, jakie elementy, w szczególności, powinna zawierać umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Są to m.in. określenie trybu postępowania reklamacyjnego i wysokość kar umownych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania przedmiotowej usługi. Art. 106 tejże ustawy określa termin rozpatrzenia reklamacji usługi telekomunikacyjnej na 30 dni, od dnia jej złożenia.

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.) przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działania przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Art. 23a ust. 2 stanowi natomiast, że za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umownych, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Dla uznania określonego działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie takie musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów. Oceny zakwestionowanego działania należy dokonać w kontekście działania bezprawnego, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jako niezgodnego z obowiązującym porządkiem prawnym lub dobrymi obyczajami, jak również w kontekście wymienionych w art. 23a ust. 2 zachowań, które stanowią otwarty katalog przykładowych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W niniejszej sprawie postawiony przedsiębiorcy zarzut, aby mógł być skutecznie oceniony w ramach art. 23a ust. 1 i 2 musi spełniać poniższe przesłanki:

1. naruszać zbiorowy interes konsumentów,
2. być działaniem bezprawnym,

Pierwsza przesłanka jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej z góry liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować, jest to zjawisko o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu administracyjnym. Działania Chamerlińskich skierowane są do nieokreślonej z góry liczby konsumentów poprzez skierowanie do nich oferty usługowej doprowadzenia sygnałów programów radiowych i telewizyjnych. W tym celu przedsiębiorca posługuje się przygotowanymi przez siebie wzorcami Umowy i Regulaminu, które wiążą strony - przedsiębiorcę i konsumenta. Umowa i Regulamin określają wzajemne prawa i obowiązki stron. Z oferty tej skorzystali już konsumenci decydując się na odbiór telewizji kablowej zgodnej z ofertą Operatora, a ponadto z usług tych w każdej chwili mogą skorzystać także inni konsumenci, nie będący do tej pory jego kontrahentami.

W związku z powyższym krąg osób, który został już dotknięty stosowaną praktyką, i który taką praktyką może zostać dotknięty, jest formalnie nieograniczony, nie możliwy z góry do określenia, a tym samym spełnia warunki zbiorowego interesu konsumentów. Należy zatem uznać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem zbiorowych interesów konsumentów. Spełniona została zatem pierwsza przesłanka warunkująca ocenę tej sprawy pod kątem art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Drugą przesłanką jest bezprawność, tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie *porządek prawny* obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych, jako *zasady współżycia społecznego*. Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy czyn sprawcy był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami

porządku prawnego. Źródłem tych zasad są normy prawa powszechnie obowiązującego oraz nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje)

O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego- *uzasadnienie do I PKN 267/2001 wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna – Lex Polonica Prima*. Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie.

Okolicznościami tymi są:

- działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy,
- wykonywanie prawa podmiotowego,
- zgoda pokrzywdzonego oraz
- działanie w obronie uzasadnionego interesu (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377*).

Zakwestionowanym działaniem Operatora w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest posługiwanie się w stosunku do konsumentów – odbiorców telewizji kablowej w Białymstoku zapisami, tożsamymi pod względem treści z zapisami uznanymi już przez Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone klauzule umowne i wpisanymi zostały do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych oraz zapisami niezgodnymi z ogólnymi przepisami Prawa Telekomunikacyjnego.

Z treści art. 479⁴² k.p.c. wynika, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w razie uwzględnienia powództwa o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone w sentencji wyroku przytacza treść postanowienia wzorca uznanego za niedozwolony i zakazuje jego stosowania. Z brzmienia art. 479⁴³ k.p.c. wynika również, że wyrok prawomocny ma skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c.

Stanowisko Prezesa Urzędu zawarte w niniejszej decyzji zostało poparte orzecznictwem SOKiK. Z wyroku SOKiK z dnia 25.03.2004 r. – sygn. akt XVII AmA 51/03 wynika, że wprowadzenie przez przedsiębiorcę do obrotu wzorca umownego zawierającego postanowienia o treści już wpisanej do rejestru klauzul abuzywnych stanowi przesłankę uznania bezprawności działania tego przedsiębiorcy, o czym stanowi art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Oznacza to, że bezprawnym działaniem jest stosowanie w obrocie z konsumentami postanowień, które zostały wpisane do rejestru, nawet jeżeli postanowienia te stosują przedsiębiorcy nie pozwani w procesie przed SOKiK na podstawie art. 479³⁶⁻⁴⁵ k.p.c.

Kwestia rozszerzonej prawomocności wyroku SOKiK na podstawie którego dokonany został wpis postanowienia do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c. została ostatecznie rozstrzygnięta w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006 r. w sprawie o sygn. akt III SZP 3/06. W ślad za tym należy przyjąć, że orzeczenie sądu w danej sprawie ma skutek również wobec osób trzecich, czyli w przypadku, gdy zakazana jest już jedna klauzula, jako niezgodna z prawem, a w obrocie gospodarczym w stosunku do konsumentów funkcjonuje zapis o treści analogicznej, jak ten w klauzuli zakazanej, celowe jest uznanie, że treść zapisu stosowana wobec konsumentów innych aniżeli ci dotknięci zapisem już zakazany, stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w postaci stosowania klauzul umownych wpisanych do rejestru klauzul uznanych za niedozwolone. Nie jest przy tym konieczne by treść badanego postanowienia wzorca umowy była literalnie identyczna jak treść postanowienia wpisanego do rejestru. Wystarczy by kwestionowane i porównywane

postanowienie mieściło się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, by mogło korzystać z jej rozszerzonej prawomocności.

Zatem, dla stwierdzenia stosowania praktyki polegającej na bezprawnym naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone, konieczne jest wykazanie, że stosowane przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego są tożsame (mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru) z wpisem do rejestru postanowienia wzorca umowy uznanego za niedozwolony na mocy stosownego orzeczenia SOKiK.

Z kolei dla stwierdzenia stosowania praktyki polegającej na bezprawnym naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów, poprzez uchybienie obowiązкови udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, konieczne jest wykazanie, iż informacje przekazywane abonentom odbiegają od tych, jakich bezwzględnie powinny być im udzielone. Przy czym podstawowy, niezbędny zakres przedmiotowych informacji wynika w rozpatrywanej sprawie z przepisów Prawa Telekomunikacyjnego.

Zakwestionowane przez organ antymonopolowy w niniejszym postępowaniu zapisy zawarte są we wzorcu umownym, stosowanym w obrocie z konsumentami przez Operatora tj. Umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie sieci publicznej przeznaczonej do rozpowszechniania programów telewizyjnych oraz w Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych.

Zapisami tym są:

- I. § 5 Umowy „Operator nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w emisji sygnału niezawinione przez Operatora (...)”. Natomiast wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2005r. sygn. akt. XVII Amc 3/04 zapis o treści: „*PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprowadzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, a szczególności występujących poza siecią*” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 kwietnia 2006r. pod nr 680. W ocenie Prezesa UOKiK kwestionowany zapis Umowy mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru. Zarówno w przypadku klauzuli wpisanej do Rejestru, jak i w przypadku zapisu wzorca umownego Operatora ma miejsce próba ekskulpowania się od odpowiedzialności za nienależyte wykonanie usługi. Przedsiębiorca w ramach należytej staranności powinien odpowiednio zabezpieczyć się (w umowach z innymi przedsiębiorcami) na wypadek okoliczności wskazanych w przedmiotowym zapisie Umowy.
- II. § 7 ust. 4 Umowy „W przypadku zalegania z opłatą za abonament przez Użytkownika, przez okres czasu krótszy niż czterdzieści dni lub ich części za dwa okresy rozliczeniowe Operator jest uprawniony do wyłączenia sygnału telewizji kablowej dla Użytkownika oraz do rozwiązania niniejszej umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia”. Natomiast Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 22 czerwca 2005r. sygn. akt. XVII Amc 52/04 zapis o treści: „*Operator może dezaktywować gniazdo abonenckie i zaprzestać świadczenia usług konserwacji i TV jeżeli Abonent: a) zalega z uiszczeniem opłaty miesięcznej co najmniej 15 dni po terminie wskazanym w par. 7*” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 25 sierpnia 2005 r. pod nr

498. W ocenie Prezesa UOKiK kwestionowany zapis Umowy mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru. Nie jest przy tym istotny okres zalegania z zapłatą, ale sam mechanizm prowadzący do odłączenia sygnału. Zakwestionowany bowiem zapis Umowy, jakkolwiek nie jednobrzmiący jest jednak w swej treści tożsamy z postanowieniem wpisanym do rejestru klauzul niedozwolonych. Brak wezwania abonenta do zapłaty, przed czynnością faktycznego odłączenia sygnału, zarówno w przypadku klauzuli wpisanej do Rejestru, jak i w przypadku wzorca umownego Operatora powoduje jednakowy skutek dla konsumenta w postaci odłączenia sygnału, bez formalnej możliwości uzyskania uprzednio informacji o konieczności uregulowania zaległości na rzecz operatora.

- III. § 12 Umowy „(...) Reklamację Użytkownika Operator obowiązany jest rozpatrzyć w nieprzekraczalnym terminie trzech miesięcy od jej otrzymania (...)”. Natomiast z przepisu art. 106 Prawa Telekomunikacyjnego wynika, że reklamacja usługi telekomunikacyjnej powinna być rozpatrzona w ciągu 30 dni od daty jej złożenia. Dłuższe rozpatrywanie reklamacji daje skutek jej automatycznego uwzględnienia. Powyższe oznacza, że Operator stosując przedmiotowy zapis Umowy naruszał przepisy Prawa Telekomunikacyjnego, jego działanie miało więc charakter bezprawny.

Wobec powyższego należy uznać, że spełnione zostały przesłanki warunkujące uznanie działań Operatora (określonych w pkt 1 i 2 sentencji niniejszej decyzji) za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – bezprawne działanie polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego. Zostało również wykazane przez organ antymonopolowy naruszenie przez Operatora art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 106 Prawa Telekomunikacyjnego, poprzez bezprawne wydłużenie czasu rozpatrywania reklamacji ponad okres maksymalny, wskazany przepisami Prawa Telekomunikacyjnego. w stosunku do abonentów usługi telewizji kablowej, co stanowi przesłankę uznania działań Operatora (określonych w pkt 3 sentencji decyzji) za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Operator w odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego, a także w trakcie postępowania, zadeklarował zastosowanie się do zaleceń Prezesa UOKiK dotyczących zmian zapisów we wzorcu umowy. Wskazał przy tym miesiąc maj, jako ten, od którego zmiany będą wprowadzane. Operator nie wyjaśnił jednak przy tym, czy zmiany będą polegały wyłącznie na zmianie wzorca, czy też od wskazanego momentu będą wymieniane umowy abonenckie. Dlatego też organ antymonopolowy poprzestał wyłącznie na nakazaniu dokonania zmian w przedmiotowej Umowie, nie korzystając z innych instrumentów prawnych.

W toku prowadzonego postępowania, z dniem 20.04.2007 r. została uchylona ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, na podstawie której wszczęte zostało niniejsze postępowanie administracyjne. W jej miejsce weszła ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 3126). Przepisy przejściowe, zawarte w art. 131 nowej ustawy stanowią, że do postępowań wszczętych na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji (...) z dnia 15 grudnia 2000 r. i nie zakończonych do dnia wejścia w życie tejże ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od decyzji Prezesa UOKiK przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa UOKiK - Delegatura w Lublinie.

Otrzymują:

Decyzja podpisana przez Dyrektora Delegatury UOKiK w Lublinie.